

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA
DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 41
No. 13

26hb Jun 1997

TAMBAHAN No. 44
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 251.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN DAN IRELAND
UTARA) 1997

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

Akta 53.
Akta 543.

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan United Kingdom of Great Britain dan Ireland Utara) 1997.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan United Kingdom of Great Britain dan Ireland Utara dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai United Kingdom (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan.

Pelepasan
cukai dua
kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN DAN IRELAND UTARA BAGI
MENGELAKKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN
FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN UNITED KINGDOM TERDIRI DARIPADA GREAT BRITAIN
DAN IRELAND UTARA

Berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan
pencukaian dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan
cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang menjadi pemastautin
bagi satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Cukai yang sedia ada yang kepadanya Perjanjian ini hendaklah
terpakai adalah:

(a) dalam hal Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
- (ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) dalam hal United Kingdom:

- (i) cukai pendapatan;
- (ii) cukai perbadanan; dan
- (iii) cukai laba modal;

(kemudian daripada ini disebut “cukai United Kingdom”).

2. Perjanjian ini hendaklah terpakai juga bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai yang sedia ada yang disebut dalam perenggan 1. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing dalam tempoh masa yang munasabah selepas perubahan itu.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “United Kingdom” ertinya Great Britain dan Ireland Utara, termasuklah mana-mana kawasan di luar laut wilayah United Kingdom yang mengikut undang-undang antarabangsa telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan, di bawah undang-undang United Kingdom berkenaan dengan Pentas Benua, sebagai suatu kawasan yang di dalamnya hak United Kingdom berkenaan dengan dasar laut dan tanah bawah dan sumber alamnya boleh dilaksanakan;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia sebagaimana mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
- (c) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) berhubungan dengan United Kingdom, mana-mana warganegara British, atau mana-mana rakyat British yang tidak memiliki kewarganegaraan mana-mana negara atau wilayah Komanwel lain, dengan syarat dia mempunyai hak tinggal di United Kingdom; dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan atau entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di United Kingdom;

- (ii) berhubungan dengan Malaysia:
 - (aa) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia;
 - (bb) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan atau entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia;
- (d) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya United Kingdom atau Malaysia, sebagaimana konteksnya mengkehendaki;
- (e) istilah “orang” terdiri daripada seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai seorang bagi maksud cukai, dan tidak termasuk suatu perkongsian;
- (f) istilah “Syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (i) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya, dalam hal United Kingdom, Pesuruhjaya Hasil Dalam Negeri atau wakilnya yang diberikuasa, dan, dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
- (j) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai United Kingdom, sebagaimana konteksnya mengkehendaki.

2. Berkaitan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya mengkehendaki makna yang lain, mempunyai erti yang ia ada di bawah undang-undang Negara Pejanji itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:

- (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang menjadi pemastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan

- (b) dalam hal United Kingdom seseorang yang menjadi pemastautin di United Kingdom bagi maksud cukai United Kingdom.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
- (b) jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-duanya, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia adalah rakyat;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat kedua-duanya, maka pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaannya/ perusahaan secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;

- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu bengkel;
- (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan;
- (g) suatu kebun atau ladang;
- (h) suatu tapak bangunan atau pembinaan bangunan, projek pemasangan atau pepasangan yang wujud lebih dari enam bulan.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud menyimpan, pameran atau penghantaran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan stok barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penghantaran;
- (c) penyenggaraan stok barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang atau dagangan atau pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e) perenggan ini, dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan tetap itu yang berbangkit daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih dari enam bulan yang berkaitan dengan projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan yang diusahakan di Negara yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada broker, agen komisyen atau mana-mana agen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan menjalankan dengan lazimnya di Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang atau dagangan bagi perusahaan itu; atau
- (b) dia senggara di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang darinya dia kerap memenuhi pesanan bagi pihak perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisyen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang dipersoalkan itu terletak. Istilah iu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan yang lain. Kapal dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan harta tak alih dalam apa-apa cara lain.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu Perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebutkan terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dibuat olehnya jika ia adalah suatu Perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang ia menjadi establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan munasabahnyanya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang atau dagangan bagi perusahaan itu.

5. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara tersebut tidak boleh terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Bagi maksud Perkara ini, keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa termasuklah:

- (a) pendapatan daripada penyewaan bot kosong berasaskan kapal atau pesawat udara; dan
- (b) pendapatan daripada penggunaan, penyenggaraan atau penyewaan kontena (termasuk treler dan kelengkapan berhubung dengan pengangkutan kontena) yang digunakan bagi pengangkutan barang atau dagangan,

jika penyewaan itu atau penggunaan, penyenggaraan atau penyewaan itu, mengikut mana yang berkenaan, adalah dalam perjalanan perniagaan yang mengandungi terutamanya pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa.

3. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:

- (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, tetapi disebabkan syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada perusahaan itu, bolehlah dimasukkan oleh suatu Negara Pejanji ke dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu—dan mengenakan cukai dengan sewajarnya—keuntungan yang ke atasnya perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian adalah keuntungan

yang boleh terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu adalah apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu bolehlah membuat pelarasan yang sesuai kepada amaun cukai yang dikenakan di dalamnya ke atas keuntungan tersebut. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian wajar hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

3. Perenggan 1 tidak terpakai di mana suatu Negara Pejanji dihalang daripada menyelaraskan pendapatan atau keuntungan seseorang dalam hal keadaan yang disebut dalam perenggan berkenaan atas sebab pemakaian had masa yang diperuntukkan dalam undang-undang negaranya.

4. Peruntukan perenggan 2 dan 3 tidak terpakai dalam hal pengelakan secara tipuan atau sengaja.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial dividen itu dan tertakluk kepada cukai berkenaan dengan dividen itu di Negara Pejanji yang satulagi, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi:

- (a) 5 peratus daripada amaun kasar dividen itu jika pemunya benefisial adalah suatu syarikat yang mengawal, secara langsung atau tak langsung, sekurang-kurangnya 10 peratus kuasa mengundi dalam syarikat yang membayar dividen itu;
- (b) 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu dalam semua hal lain.

Perenggan itu tidak boleh menjejaskan pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, atau hak lain yang, bukannya tuntutan hutang, yang menyertai dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak lain perbadanan yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer melalui undang-undang Negara yang syarikat yang membuat

pengagihan itu menjadi pemastautin dan juga termasuk apa-apa butiran lain yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, adalah dikira sebagai dividen atau pengagihan sesuatu syarikat.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dari suatu pusat tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan dari Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat, kecuali setakat yang dividen sedemikian adalah dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, juga tidak tertakluk keuntungan syarikat yang belum diagihkan kepada suatu cukai ke atas keuntungan yang belum diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang belum diagihkan mengandungi kesemuanya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

6. Peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika maksud utama atau salahsatumaksudutamamana-manaorangberkaitan dengankewujudan atau penyerahhakan hak syer atau hak lain berkenaan dengannya dividen itu dibayar untuk mengambil kesempatan Perkara ini dengan cara kewujudan atau penyerahhakan itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial faedah itu dan tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar faedah itu.

3. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur. Istilah faedah tidak termasuk apa-apa butiran yang dikira sebagai dividen di bawah peruntukan Perkara 10 Perjanjian ini.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dari suatu tapak tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Faedah hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu badan berkanunnya, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau tapak tetap yang berkaitan dengan keterhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh establismen tetap atau tapak tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap atau pusat tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang yang lain, amaun faedah yang dibayar itu melebihi, bagi apa-apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun faedah yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

7. Peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika maksud utama atau salah satu daripada maksud utama mana-mana orang berkaitan dengan kewujudan atau penyerahhakan tuntutan hutang berkenaan dengannya faedah itu dibayar untuk mengambil kesempatan Perkara ini dengan cara kewujudan atau penyerahhakan itu.

8. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 Perkara ini, faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara itu jika:

- (a) ia diperolehi dan secara benefisial dipunyai oleh Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi, suatu badan berkanunnya, atau suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya, atau bank pusat Negara yang satu lagi itu, atau oleh mana-mana agensi atau suratcara, atau mana-mana institusi kewangan yang dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan itu; atau
- (b) ia dibayar berkenaan dengan pinjaman yang dibuat, dijamin atau diinsurankan, atau apa-apa tuntutan hutang atau kredit lain yang dijamin atau diinsurankan oleh Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi, suatu badan berkanunnya, atau suatu pecah bahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, atau bank pusat Negara yang satu lagi itu, atau mana-mana agensi atau suratcara, atau mana-mana institusi kewangan yang dipunyai sepenuhnya, oleh Kerajaan itu.

9. Bagi maksud perenggan 8 Perkara ini, istilah “bank pusat”, “agensi”, “suratcara” dan “institusi kewangan yang dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan itu” ertinya:

(a) dalam hal United Kingdom:

- (i) Bank England;
- (ii) Bahagian Gerenti Kredit Export United Kingdom;
- (iii) Perbadanan Kemajuan Komanwel; dan
- (iv) agensi lain yang sedemikian atau suratcara, dan institusi kewangan lain yang sedemikian yang dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan United Kingdom sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji;

(b) dalam hal Malaysia:

- (i) Bank Negara Malaysia;
- (ii) Bank Export-Import Malaysia; dan
- (iii) agensi lain yang sedemikian atau suratcara, dan institusi kewangan lain yang sedemikian yang dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji.

Perkara 12**ROYALTI**

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu dan tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 8 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah "royalti" sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis yang diterima sebagai balasan bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa kerja hakcipta kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen), apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan, peralatan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) mengenai pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dari suatu tapak tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu badan berkanunnya, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau tapak tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau tapak tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap atau tapak tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain, amaun royalti yang dibayar melebihi, bagi apa-

apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

7. Peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika maksud utama atau salah satu daripada maksud utama mana-mana orang berkaitan dengan kewujudan atau penyerahhakan berkenaan dengannya royalti itu dibayar untuk mengambil kesempatan perkara ini dengan cara kewujudan atau penyerahhakan itu.

Perkara 13

FEE TEKNIK

1. Fee teknik yang diperolehi daripada salah satu dari Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisialnya dan tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada kadar tidak melebihi 8 peratus amaun kasar fee teknik.

2. Istilah “fee teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknik, pengurusan atau perundingan.

3. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial fee teknik itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dari suatu tapak tetap yang terletak di dalamnya, dan fee teknik itu adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

4. Fee teknik hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, badan berkanunnya, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknik itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau tapak tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknik itu dilakukan, dan fee teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau tapak tetap itu, maka fee teknik itu hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di Negara Pejanji di mana establismen tetap atau tapak tetap itu terletak.

5. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain, amaun fee teknik yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 Perjanjian ini dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan:

- (a) syer, selain daripada syer yang disebut harga dalam Bursa Saham yang diluluskan, yang memperolehi nilainya atau sebahagian besar nilainya secara langsung atau tak langsung daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi, atau
- (b) faedah dalam suatu perkongsian atau amanah yang asetnya mengandungi terutamanya harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi, atau syer yang disebut dalam subperenggan (a) di atas,

boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

3. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang perusahaan suatu Negara Pejanji punyai di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia ada bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan diri bebas, termasuklah apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau dengan keseluruhan perusahaan itu), boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

4. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh perusahaan Negara Pejanji itu atau harta alih mengenai pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

5. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta selain daripada yang disebut dalam perenggan 1, 2, 3 dan 4 Perkara ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi milik menjadi pemastautin dengan syarat bahawa laba itu tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji itu.

6. Peruntukan perenggan 5 Perkara ini tidak boleh menyentuh hak suatu Negara Pejanji untuk melevi mengikut undang-undangnya suatu cukai atas laba modal daripada pemberimilikan apa-apa harta yang diperolehi oleh individu yang adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada bila-bila masa dalam masa lima tahun sebelum sahaja pemberimilikan harta itu.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut:

- (a) jika dia mempunyai tapak tetap yang sentiasa tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan aktivitinya; dalam hal itu sebanyak mana pendapatan yang boleh dikaitkan dengan tapak tetap itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu, atau
- (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya berjumlah kepada atau melebihi 120 hari dalam mana-mana tempoh 12 bulan; dalam hal itu sebanyak mana pendapatan yang diperolehi daripada aktivitinya yang dilaksanakan di Negara yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “perkhidmatan professional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN DIRI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22 Perjanjian ini, gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan

sesuatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara ini, saraan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi; dan
- (c) saran itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau tapak tetap yang dipunyai oleh majikan di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.

Perkara 17

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan pembayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

ARTIS DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16 Perjanjian ini, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang yang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16 Perjanjian ini, dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu pecah bahagian politik, atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya. Dalam hal sedemikian, pendapatan dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang artis atau olahragawan itu menjadi pemastautin.

Perkara 19

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20 Perjanjian ini, pencen dan saraan yang lain yang serupa yang dibayar sebagai balasan bagi pekerjaan yang lalu kepada pemastautin suatu Negara Pejanji dan apa-apa anuiti yang dibayar kepada pemastautin sedemikian hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Istilah “anuiti” ertinya sejumlah wang dinyatakan yang kena dibayar kepada individu secara berkala pada masa tertentu semasa hayatnya atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau yang ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan lain-lain saraan yang serupa, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau apa pun peruntukan subperenggan (a) perenggan ini, apa-apa gaji, upah dan saraan lain yang serupa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
- (i) menjadi rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, pecah bahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau apa pun peruntukan subperenggan (a) perenggan ini, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu adalah pemastautin dan rakyat Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan lain yang serupa atau bagi pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa tred atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Tertakluk kepada perenggan 2 Perkara ini, seseorang individu yang, atas jemputan universiti atau kolej awam atau institusi yang wujud terutamanya bagi maksud penyelidikan atau suatu institusi awam yang serupa, melawat sebuah Negara Pejanji bagi suatu tempoh tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau terlibat dalam penyelidikan atau kedua-duanya di institusi awam sedemikian, dan sebelum sahaja membuat lawatan adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang mula-mula disebut terhadap apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian bagi tempoh yang tidak melebihi dua tahun dari tarikh dia mula-mula melawat Negara itu bagi maksud tersebut.
2. Jika, di bawah peruntukan Perjanjian ini diambil kira dengan undang-undang yang berkuatkuasa di Negara di mana individu itu telah menjadi pemastautin, seorang guru atau penyelidik yang disebut

dalam perenggan 1 Perkara ini dikecualikan daripada cukai di Negara itu terhadap saraannya, atau adalah berhak kepada suatu potongan bersamaan dengan saraan itu dalam mengira liabilitinya terhadap cukai di Negara itu, saraan sedemikian hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

3. Peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi pendapatan daripada pengajaran atau penyelidikan hanya jika pengajaran atau penyelidikan sedemikian dilakukan oleh individu itu bagi kepentingan awam dan bukan terutamanya bagi kepentingan orang persendirian yang lain.

Perkara 22

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang menjadi atau telah menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang hadir sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang serupa diiktirafkan di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap:

- (i) semua peremitan dari luar negara bagi maksud penyenggaraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi RM8,000 atau yang bersamaan dalam pound sterling setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan yang dilaksanakan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyelenggaraannya.

Perkara 23

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak secara nyata disebutkan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperolehi daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ianya boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidak terpakai bagi pendapatan, selain daripada pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6 Perjanjian ini, jika penerima pendapatan sedemikian, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan perkhidmatan diri bebas di Negara yang satu lagi itu dari suatu tapak tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau tapak tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

Perkara 24

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang United Kingdom berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai United Kingdom bagi cukai yang kena dibayar di wilayah di luar United Kingdom (yang tidak boleh menyentuh prinsip am di sini):
 - (a) Tertakluk kepada subperenggan (b) perenggan ini, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau melalui potongan, terhadap keuntungan, pendapatan atau laba yang kena dibayar daripada sumber di dalam Malaysia (tidak termasuk dalam hal suatu dividen, cukai yang kena dibayar berkenaan dengan keuntungan daripada mana dividen dibayar) hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap apa-apa cukai United Kingdom yang dikira dengan rujukan kepada keuntungan, pendapatan atau laba yang kena dibayar yang sama dengan rujukan baginya cukai Malaysia dikira;
 - (b) Jika pendapatan sedemikian adalah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kredit itu hendaklah hanya mengambil kira cukai sedemikian yang berkenaan dengannya sebagai tambahan kepada mana-mana cukai yang kena dibayar oleh syarikat itu terhadap keuntungan daripada mana dividen itu dibayar dan akhirnya ditanggung oleh penerima tanpa rujukan kepada mana-mana cukai yang kena dibayar itu. Jika, walau bagaimanapun,

dividen dibayar kepada suatu syarikat yang menjadi pemastautin United Kingdom dan yang mengawal secara langsung atau tak langsung tidak kurang daripada 10 peratus kuasa mengundi dalam Syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira (sebagai tambahan kepada mana-mana cukai Malaysia yang baginya kredit boleh dibenarkan di bawah peruntukan subperenggan (a) perenggan ini) cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan keuntungan daripada mana dividen sedemikian dibayar.

2. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain dari Malaysia, cukai United Kingdom yang kena dibayar di bawah undang-undang United Kingdom dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari United Kingdom hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah suatu dividen yang dibayar oleh suatu Syarikat yang menjadi pemastautin United Kingdom kepada suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi dalam syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai United Kingdom yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya daripada mana dividen itu dibayar. Walau bagaimanapun, kredit itu tidak boleh melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana dikira sebelum kredit diberikan, yang mana sesuai kepada butiran pendapatan sedemikian.

3. Bagi maksud perenggan 1 dan 2 Perkara ini, keuntungan, pendapatan dan laba modal yang dipunyai oleh pemastautin suatu Negara Pejanji yang boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi mengikut Perjanjian ini hendaklah disifatkan sebagai terbit daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud perenggan 1 Perkara ini, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk apa-apa amaun yang kena dibayar sebagai cukai Malaysia bagi mana-mana tahun tetapi bagi suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang diberikan bagi tahun itu atau mana-mana bahagiannya di bawah:

- (a) Seksyen 133A dan Jadual 7A Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Seksyen 22, 23, 29, 29A hingga 29H, 31E, 32, 33 dan 41B Akta Penggalakan Pelaburan 1986 Malaysia dan Seksyen 45 Akta itu setakat mana ianya berhubungan dengan Seksyen 21, 22 dan 26 Akta Insentif Pelaburan 1968 dan juga Seksyen 34 Akta 1968 itu setakat mana ianya berhubungan dengan Seksyen 19 dan 20 Ordinan (Pelepasan daripada Cukai Pendapatan) Industri Perintis 1958, setakat yang Seksyen itu berkuatkuasa pada atau sebelum, dan belum diubahsuai sejak, tarikh tandatangan Perjanjian ini atau telah pun diubahsuai hanya dalam perkara kecil agar tidak menjejaskan sifat amnya; atau

- (b) apa-apa peruntukan lain yang boleh kemudiannya dibuat yang memberikan suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji sebagai yang pada matannya bersifat serupa, jika ianya tidak diubahsuai kemudiannya atau telah pun diubahsuai hanya dalam perkara kecil agar tidak menjejaskan sifatnya amnya.

5. Pelepasan daripada cukai United Kingdom menurut perenggan 4 Perkara ini tidak boleh diberi:

- (a) jika keuntungan, pendapatan atau laba yang kena dibayar yang berkenaan dengannya cukai kena dibayar tetapi bagi pengecualian atau pengurangan cukai yang diberikan di bawah peruntukan yang dirujuk dalam perenggan itu berbangkit atau terakru selepas 31 Disember 2005; atau
- (b) berkenaan dengan pendapatan atau keuntungan daripada mana-mana sumber jika pendapatan itu atau keuntungan itu berbangkit dalam suatu tempoh bermula lebih daripada sepuluh tahun selepas pengecualian atau pengurangan yang dirujuk dalam perenggan itu mula-mula diberikan berkenaan dengan sumber itu, sama ada tempoh itu bermula sebelum atau selepas mula berkuatkuasanya Perjanjian ini.

6. Tempoh pelepasan yang diperuntukkan dalam subperenggan (a) perenggan 5 Perkara ini boleh dilanjutkan melalui perjanjian antara Negara Pejanji.

Perkara 25

PENGHADAN PELEPASAN

1. Jika di bawah mana-mana peruntukan Perjanjian ini apa-apa pendapatan dilepaskan daripada cukai di suatu Negara Pejanji dan, di bawah undang-undang yang berkuatkuasa di Negara Pejanji yang satu lagi seseorang, berkenaan dengan pendapatan itu, adalah tertakluk kepada cukai dengan rujukan kepada amaunnya yang diremitkan kepada atau yang diterima di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan bukan dengan rujukan kepada amaun penuhnya, maka pelepasan yang dibenarkan di bawah Perjanjian ini di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai hanya kepada sebanyak mana pendapatan sebagaimana dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Peruntukan Perjanjian ini tidak terpakai kepada orang yang berhak kepada apa-apa faedah cukai khas di bawah:

- (a) suatu undang-undang salah satu Negara Pejanji yang telah dikenalpasti dalam suatu Pertukaran Nota antara Negara Pejanji; atau
- (b) mana-mana undang-undang yang pada matannya digubal secara serupa.

Perkara 26

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, khususnya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang suatu perusahaan suatu Negara Pejanji punyai di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.
3. Kecuali di mana peruntukan perenggan 1 Perkara 9, atau perenggan 6 atau 7 Perkara 11, atau perenggan 6 atau 7 Perkara 12, atau perenggan 5 Perkara 13 Perjanjian ini terpakai, faedah, royalti, fee teknik dan pembayaran lain yang dibayar oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai ke atas perusahaan itu, dipotong di bawah keadaan yang sama sebagaimana ia telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu. Dengan syarat dalam hal sedemikian itu keadaan tersebut yang terpakai kepada kedua-dua pemastautin dan bukan pemastautin di bawah undang-undang domestik Negara yang mula-mula disebut itu telah dipenuhi.
4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan lain yang serupa daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.
5. Tiada apa-apa jua pun dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri;
 - (b) Malaysia untuk memberi kepada rakyat United Kingdom yang bukan pemastautin di Malaysia elaun diri, pelepasan dan pengurangan tersebut bagi maksud cukai yang melalui

undang-undang pada tarikh tandatangan Perjanjian ini hanya tersedia ada kepada rakyat Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.

6. Peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai kepada cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini.

Perkara 27

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkannya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 26 Perjanjian ini, kepada Negara Pejanji di mana dia menjadi rakyatnya.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu ternyata kepadanya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan Bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk pengelakan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 28

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan pelarian fiskal atau bagi pentadbiran peruntukan statutori terhadap pengelakan cukai berhubung dengan cukai yang menjadi hal perkara Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah dianggap sebagai rahsia dan tidak boleh didedahkan kepada mana-mana orang atau pihak berkuasa selain daripada itu, termasuklah mahkamah atau badan pentadbiran, yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan cukai tersebut atau pemutusan rayuan berhubung dengannya.

2. Tidak sekali-kali boleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses tred, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 29

ANGGOTA DIPLOMATIK ATAU MISI TETAP DAN JAWATAN KONSULAR

1. Tiada apa-apa jua pun dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota diplomatik atau misi tetap atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara 4 Perjanjian ini, seseorang individu yang menjadi anggota diplomatik atau misi tetap atau jawatan konsular suatu Negara Pejanji atau mana-mana Negara ketiga yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi atau yang menjadi pegawai organisasi antarabangsa, dan mana-mana anggota keluarga individu itu, tidak boleh disifatkan sebagai pemastautin Negara yang satu lagi bagi maksud Perjanjian itu jika dia tertakluk kepada cukai terhadap pendapatan di Negara yang satu lagi itu hanya jika dia memperoleh pendapatan daripada sumber di dalamnya.

Perkara 30

MULA BERKUATKUASA

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu kepada pihak yang satu lagi melalui saluran diplomatik penyempurnaan prosedur yang dikehendakikan di bawah undang-undangnya bagi membawa kepada penguatkuasaan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang terkemudian pemberitahuan ini dan hendaklah dengan itu berkuatkuasa:

(a) di United Kingdom:

- (i) berkenaan dengan cukai pendapatan dan cukai laba modal, bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 6 April dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun yang dalamnya Perjanjian mula berkuatkuasa;

- (ii) dikenakan dengan cukai perbadanan, bagi mana-mana tahun kewangan bermula pada atau selepas 1 April dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun yang dalamnya Perjanjian mula berkuatkuasa;

(b) di Malaysia:

- (i) dikenakan dengan cukai yang ditahan di punca, kepada pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar selepas sahaja tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) dikenakan dengan cukai lain atas pendapatan, kepada cukai yang kena dibayar bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 1 Januari tahun kalendar yang kedua selepas sahaja tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun taksiran berikutnya.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3 Perkara ini, Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan United Kingdom terdiri daripada Great Britain dan Ireland Utara bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal dikenakan dengan Cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di London pada 30 Mac 1973 sebagaimana dipinda oleh Protokol yang ditandatangani di London pada 21 Julai 1987 (kemudian daripada ini disebut sebagai Perjanjian 1973) hendaklah tamat dan terhenti daripada berkuatkuasa dari tarikh di mana Perjanjian ini berkuatkuasa dikenakan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai mengikut peruntukan perenggan 1 Perkara ini.

3. Jika mana-mana peruntukan Perjanjian 1973 membenarkan apa-apa pelepasan yang lebih daripada cukai daripada yang dikenakan di bawah Perjanjian ini, maka mana-mana peruntukan sedemikian sebagaimana disebut terdahulu hendaklah terus berkuatkuasa:

- (a) di United Kingdom, bagi mana-mana tahun taksiran atau tahun kewangan, dan
- (b)) di Malaysia, bagi mana-mana tahun taksiran,

bermula, dalam mana-mana kes, sebelum mula berkuatkuasanya Perjanjian ini.

Perkara 31

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah tetap berkuatkuasa sampai bila-bila, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh di mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa:

(a) di United Kingdom:

- (i) dikenakan dengan cukai pendapatan dan cukai laba modal, bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 6 April dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun di mana notis diberi;
- (ii) dikenakan dengan cukai perbadanan, bagi mana-mana tahun kewangan bermula pada atau selepas 1 April dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun di mana notis diberi;

(b) di Malaysia:

- (i) dikenakan dengan cukai yang ditahan dipunca, kepada pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar selepas sahaja tahun di mana notis diberi;
- (ii) dikenakan dengan cukai lain atas pendapatan, kepada cukai yang kena dibayar bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 1 Januari tahun kalendar yang kedua selepas sahaja tahun di mana notis diberi.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya bagi maksud itu telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 10 haribulan Disember 1996, dalam bahasa Inggeris dan bahasa Melayu, kedua-dua teks adalah sama sah. Dalam keadaan terdapat pertikaian dalam tafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA:

BAGI PIHAK KERAJAAN
UNITED KINGDOM YANG
TERDIRI DARIPADA
GREAT BRITAIN DAN
IRELAND UTARA:

Dibuat 31 Mei 1997.

[Perb. 0.6869/1/Vol. 10 (35); PN. (PU²) 80/A/II]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND) ORDER 1997

Act 53.
Act 543.

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(l) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

Citation.

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland) Order 1997**.

Double
taxation
relief.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and United Kingdom tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND
THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT
BRITAIN AND NORTHERN IRELAND FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT
BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2**TAXES COVERED**

1. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the case of the United Kingdom:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax; and
 - (iii) the capital gains tax;(hereinafter referred to as “United Kingdom tax”).

2. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes referred to in paragraph 1. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

Article 3**GENERAL DEFINITIONS**

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “United Kingdom” means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of the United Kingdom concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea-bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
 - (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area,

which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;

(c) the term “national” means:

(i) in relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in the United Kingdom;

(ii) in relation to Malaysia:

(aa) any individual possessing the citizenship of Malaysia;

(bb) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in Malaysia;

(d) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the United Kingdom or Malaysia, as the context requires;

(e) the term “person” comprises an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes, and does not include a partnership;

(f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term “competent authority” means, in the case of the United Kingdom, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative, and, in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;

(j) the term “tax” means Malaysian tax or United Kingdom tax, as the context requires.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENCE

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of the United Kingdom a person who is resident in the United Kingdom for the purposes of United Kingdom tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5**PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than six months.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than six months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:
 - (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
 - (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses, including executive and general administrative expenses which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Where the profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- (a) income from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
- (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise,

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is in the course of a business consisting principally of the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

-
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises has been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such an adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
 3. Paragraph 1 shall not apply where a Contracting State would be prevented from adjusting the income or profits of a person in the circumstances referred to in that paragraph by reason of the application of time limits provided in its national laws.
 4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraudulent or wilful evasion.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends and subject to tax in respect of the dividends in the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which controls, directly or indirectly, at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends;
 - (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by” the laws of the State of which the company making the distribution is a resident and also includes any other item which, under the laws of the Contracting State of which the company paying the dividend is a resident, is treated as a dividend or distribution of a company.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

6. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest and is subject to tax in that other State in respect thereof, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. The term interest shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Agreement.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a statutory body thereof, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount of interest. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

8. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

- (a) it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, a statutory body thereof, or a political subdivision or a local authority thereof, or the central bank of that other State, or by any agency or instrumentality of, or any financial institution wholly owned by, that Government; or
- (b) it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or any other debt-claim or credit guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, a statutory

body thereof, or a political subdivision or a local authority of, or the central bank of that other State, or any agency or instrumentality of, or any financial institution wholly owned by, that Government.

9. For the purposes of paragraph 8 of this Article, the terms “central bank”, “agency”, “instrumentality” and “financial institution wholly owned by that Government” mean:

(a) in the case of the United Kingdom:

- (i) the Bank of England;
- (ii) the United Kingdom Export Credits Guarantee Department;
- (iii) the Commonwealth Development Corporation; and
- (iv) such other agencies or instrumentalities of, and such other financial institutions wholly owned by, the Government of the United Kingdom as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of Malaysia:

- (i) the Bank Negara Malaysia;
- (ii) the Export-Import Bank of Malaysia; and
- (iii) such other agencies or instrumentalities of, and such other financial institutions wholly owned by, the Government of Malaysia as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties and is subject to tax in that other State in respect thereof, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret

formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a statutory body thereof, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship, between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Technical fees derived from one of the Contracting States by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 8 per cent of the gross amount of the technical fees.

2. The term “technical fees” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such base, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a statutory body thereof, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment or fixed base, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Agreement and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- (a) shares, other than shares quoted on an approved Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or

- (b) an interest in a partnership or trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in subparagraph (a) above,

may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of that Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident provided that those gains are subject to tax in that Contracting State.

6. The provisions of paragraph 5 of this Article shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its law a tax on capital gains from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned Contracting State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the property.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances:

- (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 120 days in any period of 12 months; in that case so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, 21 and 22 of this Agreement, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16 of this Agreement, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof. In such a case, income is taxable only in the Contracting State of which the artist or sportsman is a resident.

Article 19

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20 of this Agreement, pensions and other similar remuneration paid in consideration of past employment to a resident of a Contracting State and any annuity paid to such a resident shall be taxable only in that State.
2. The term “annuity” means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

-
- (b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
- (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
- (b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of and a national of that State.
3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or to pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Subject to paragraph 2 of this Article, an individual who, at the invitation of a public university or college or an institution which exists primarily for research purposes or a similar public institution, visits a Contracting State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or engaging in research or both at such public institution, and who immediately before that visit was a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that State for such purpose.
2. Where, under the provisions of this Agreement taken together with the law in force in the State where the individual has been a resident, a teacher or researcher referred to in paragraph 1 of this Article is exempt from tax in that State on his remuneration, or is entitled to a deduction equal to that remuneration in computing his liability to tax in that State, such remuneration shall be taxable only in the other State.

3. The provisions of this Article shall apply to income from teaching or research only if that teaching or research is undertaken by the individual in the public interest and not primarily for the benefit of some other private person or persons.

Article 22

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of that grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding RM8,000 or the equivalent in pounds sterling per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 23

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Agreement, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business

in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):

- (a) Subject to sub-paragraph (b) of this paragraph, Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Malaysia (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Malaysian tax is computed;
- (b) Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia the credit shall only take into account such tax in respect thereof as is additional to any tax payable by the company on the profits out of which the dividend is paid and is ultimately borne by the recipient without reference to any tax so payable. Where, however, the dividend is paid to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly not less than 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Malaysian tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph) the Malaysian tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

2. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the United Kingdom tax payable under the laws of the United Kingdom and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the United Kingdom shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the United Kingdom to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of

the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account United Kingdom tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Agreement shall be deemed to arise from sources in that other Contracting State.

4. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include any amount which would have been payable as Malaysian tax for any year but for an exemption or reduction of tax granted for that year or any part thereof under:

- (a) Section 133A and Schedule 7A of the Income Tax Act 1967 and Sections 22, 23, 29, 29A to 29H, 31E, 32, 33 and 41B of the Promotion of Investments Act 1986 of Malaysia and Section 45 of that Act to the extent that it relates to Sections 21, 22 and 26 of the Investment Incentives Act 1968 as well as Section 34 of that 1968 Act to the extent that it relates to Sections 19 and 20 of the Pioneer Industries (Relief from Income Tax) Ordinance 1958, so far as the Sections were in force on or before, and have not been modified since, the date of signature of this Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or
- (b) any other provisions which may subsequently be made granting an exemption or reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter or has been modified only in minor respects so as not to affect its general character.

5. Relief from United Kingdom tax by virtue of paragraph 4 of this Article shall not be given:

- (a) where the profits, income or chargeable gains in respect of which tax would have been payable but for the exemption or reduction of tax granted under the provisions referred to in that paragraph arise or accrue after 31 December 2005; or
- (b) in respect of income or profits from any source if that income or those profits arise in a period beginning more than ten years after the exemption or reduction referred to in that paragraph was first granted in respect of that source, whether that period began before or after the entry into force of this Agreement.

6. The period of relief provided for in sub-paragraph (a) of paragraph 5 of this Article may be extended by agreement between the Contracting States.

Article 25

LIMITATION OF RELIEF

1. Where under any provision of this Agreement any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Agreement in the first-mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is taxed in the other Contracting State.

2. The provisions of this Agreement shall not apply to persons entitled to any special tax benefit under:

(a) a law of either one of the Contracting States which has been identified in an Exchange of Notes between the Contracting States; or

(b) any substantially similar law subsequently enacted.

Article 26

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Except where the provisions of paragraph I of Article 9, or paragraph 6 or 7 of Article 11, or paragraph 6 or 7 of Article 12, or paragraph 5 of Article 13 of this Agreement apply, interest, royalties, technical fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State provided that in

such cases those conditions which are applicable to both residents and non-residents under the domestic law of the first-mentioned State are fulfilled.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

- (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
- (b) Malaysia to grant to nationals of the United Kingdom not resident in Malaysia those personal allowance, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

6. The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Agreement.

Article 27

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26 of this Agreement, to that Contracting State of which he is a national.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting State shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 28

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention of fiscal evasion or for the administration of statutory provisions against tax avoidance in relation to the taxes which are the subject of this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those, including a court or administrative body, concerned with assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of those taxes or the determination of appeals in relation thereto.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on the Contracting State the obligation:
- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 29

MEMBERS OF DIPLOMATIC OR PERMANENT MISSIONS AND CONSULAR POSTS

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 4 of this Agreement, an individual who is a member of a diplomatic or permanent mission or consular post of a Contracting State or of any

third State which is situated in the other Contracting State or who is an official of an international organisation, and any member of the family of such an individual, shall not be deemed to be resident of the other State for the purposes of this Agreement if he is subject to tax on income in that other State only if he derives income from sources therein.

Article 30

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

(a) in the United Kingdom:

- (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;
- (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;

(b) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after 1 January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at London on 30 March 1973 as amended by the Protocol signed at London on 21 July 1987 (hereinafter referred to as the 1973 Agreement) shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Agreement has effect in respect of the taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. Where any provision of the 1973 Agreement would have afforded any greater relief than is due under this Agreement, any such provision as aforesaid shall continue to have effect:

(a) in the United Kingdom, for any year of assessment or financial year, and

(b) in Malaysia, for any year of assessment,

beginning, in either case, before the entry into force of this Agreement.

Article 31

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before 30 June in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

(a) in the United Kingdom:

(i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April in the calendar year next following that in which the notice is given;

(ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) in Malaysia:

(i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year following the year in which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after 1 January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 10 day of December 1996 in the English and Bahasa Malaysia languages, both texts being equally authoritative. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED
KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND

Made 31 May 1997.

[Perb. 0.6869/1/Vol. 10 (35); PN. (PU²) 80/A/II.)

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)